

עפ"ת 9711/09/13 - שמעון עשור נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

עפ"ת 9711-09-13
07 מרץ 2014

בית משפט מחוזי באר שבע

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

בעניין: שמעון עשור באמצעות ב"כ עו"ד חודורוב

המערער

נגד

מדינת ישראל באמצעות פמ"ד עו"ד ביטון

המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דין (הכרעת דין וגזר דין) של בית משפט השלום לתעבורה באילת (כב' סגן הנשיא השופט עדן), מיום 26.6.13 בתת"ע 7779-01-11, לפיו הרשיע את המערער בעבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (385 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף), וגזר עליו עונשים של פסילת רישיון נהיגה לשנתיים, קנס כספי ופסילה על תנאי.

בהכרעת הדין קבע בית משפט קמא, את אמינות תוצאות בדיקות הנשיפה והמאפיינים. גרסת ההגנה נדחתה, הן עובדתית, ביחס למועד שתיית האלכוהול, וכמותו, וכן נדחתה עדות מומחי ההגנה שהסתמכה בין היתר, על גרסת המערער ביחס למועד וכמות האלכוהול שצרך.

בגזר הדין, עמד בית המשפט קמא על החומרה שבנהיגה בשכרות, על ריכוז האלכוהול שנמצא אצל המערער, שאינו גבולי, אלא מלמד על שכרות של ממש, וגם בדיקת המאפיינים מצביעה על שכרות ומסוכנות העולות מנהיגתו. לפיכך, דחה בית המשפט קמא את טענת המערער, כי לא סבר שהוא שיכור. נוכח ריכוז האלכוהול הגבוה ותוצאות בדיקת המאפיינים, ומכאן, המסוכנות העולה מנהיגתו, לא מצא בית המשפט קמא מקום לחרוג לקולא מעונש המינימום הקבוע בחוק, למרות ההשלכות האישיות והכלכליות של פסילה על המערער. בית המשפט קמא קבע, כי לא התקיימו הנסיבות המיוחדות המצדיקות הפחתה בעונש, אך גם לא החמיר מעונש המינימום. בנוסף, נמנע מהשתת מאסר מותנה.

המערער מלין על קביעות בית משפט קמא, הן בהכרעת הדין והן בגזר הדין.

דין

ב"כ המערער העלה את הטענות הבאות:

1. מבחינה עובדתית המערער לא היה שיכור כשנעצר, שכן נעצר מספר דקות לאחר ששתה, ולפני שערכי האלכוהול בדמו הגיעו לרמה אסורה. ב"כ המערער הפנה בעניין זה לעניין סנפירי (ת"ת י-ם 9817/07 מדינת ישראל נ' סנפירי). לטענתו, המדידה בוצעה חצי שעה לאחר שנעצר המערער, ורק אז הגיעה רמת האלכוהול בדמו לרמה האסורה.

טענה זו נדחה עובדתית על ידי בית המשפט קמא, היות ולא נתן אמון בגרסתו של המערער ביחס לכמות ששתה, ולמועד השתיה (דקות ספורות לפני הנהיגה). נקבע כי מדובר בגרסה מגמתית ולא אמינה. בית המשפט קמא גם דחה מטעמים אלה, את גרסת עד ההגנה, וקבע, כי לא הוכחה שעת השתיה.

מדובר בקביעות עובדתיות, בהן לא תטה ערכאת הערעור להתערב בדרך כלל, ולא ראיתי מקום לעשות זאת בנסיבות העניין. אוסיף, כי בעניין סנפירי הנ"ל, מדובר היה בכמות גבולית של 290 מק"ג אלכוהול. בית המשפט לתעבורה שם, התייחס לכמויות עד 300 מק"ג, ככאלה שיכולות לבוא בחשבון בגבולות הסיטואציה האמורה. כאן עסקינן בנתון שונה בתכלית של 385 מק"ג אלכוהול, שאינו גבולי לכל הדעות, ועל כן אינו בא בגדר הסיטואציה האמורה.

2. בדיקת המאפיינים בתיק אינה אמינה ולא משקפת את המציאות. נטען, כי קיים ניגוד גרסאות בין המערער לשוטר. בחקירתו הנגדית של עורך הבדיקה עלה כי לא נמצאו כלל מאפייני שכרות במערער.

בית המשפט קמא פרט בהכרת הדין את מאפייני השכרות שנמצאו בבדיקה, לפיה נכשל המערער בכל המאפיינים, וקבע כי הוא מאמין לשוטר שביצע את הבדיקה, וכי ניתן להרשיע על סמך הבדיקה לבדה. גם בנקודה זו אין מקום להתערבות, בהיותה מושתתת על ממצאי מהימנות.

בנוסף, עיינתי דו"ח המאפיינים ובפרוטוקול החקירה בעמ' 9 ישיבת 19.2.12, ולא מצאתי את אשר טוען לו הסניגור, דהיינו כי בחקירתו הנגדית עלה כי לא נמצאו כלל מאפייני שכרות במערער.

3. לא היתה המתנה של 15 דקות, מהעיכוב לבדיקה. המפעילה קיבלה את המערער 10 דקות לפני ההפעלה, ולא היתה התאמה בין שעון הדרגר לשעון השוטר המעכב - מדובר בטענה שלא עלתה בפני בית המשפט קמא, וגם עתה לא ברורה לי משמעותה, וכיצד היא משפיעה על מהימנות הבדיקה.

4. נפלו פגמים בהוכחת תקינות הכיול.

א. תעודת הבלון אינה ראייה לאמיתות התוכן, שכן העדה באמצעותה הוגשה, לא יכולה היתה להעיד לגביה, ולא יכולה היתה להתחייב שהתעודה מתייחסת לינשוף הרלוונטי, כי לא ציינה את מספר המיכל. לכן התביעה לא הוכיחה את תוכן מיכלי הכיול במעבדה וביחידה.

אני דוחה טענה זו, לאחר שהעדה ציינה בעדותה, כאמור בהכרעת הדין, כי טופס כיול בלון הגז (ת/13), נתפס בבלון הגז שבאמצעותו בוצע הכיול למכשיר.

ב. תעודת הבלון אינה קוהרנטית - בעמ' 1 רשומה סטייה של 2PPM מ- 191.4PPM ואילו בעמ' 2 רשומה סטייה של 2%. 2% מ- 191.4 הם כמעט 4PPM. מכאן, שאין זה מסמך מדעי.

גם טענה זו אני דוחה.

בית המשפט קמא התייחס בהרחבה לעניין זה. מפרוטוקול חקירת ראש מעבדת מחשוב ואכיפה בהליך אחר, אשר הוגש כראיה על ידי ב"כ המערער, עולה, כי נפלה טעות סופר בתעודת הבלון, והסימן "%" נשמט. העד הסכים כי סטיית דיוק הבלון הוא 2%. עוד ציין, כי הטעות הזו אינה משליכה על הבדיקה ועל המדידות. בשים לב לכך, בדק בית המשפט קמא את ערכי הכיול בבדיקת הכיול ובא לכלל מסקנה כי התוצאות עומדות בטווח הסטייה של 2%. לכן קבע כי אין בטעות הנ"ל כדי לשנות מהמסקנה, לפיה, בדיקת הכיול בוצעה בהתאם לטווח סטייה אפשרי של 2%, אשר אמור היה להיות רשום בתעודה.

5. בית המשפט קמא התיר שאלות שאינן קבילות בנימוק של ירידה לחקר האמת, ובכך פגע בזכויות המערער, מפני הפתעה בחקירה ראשית. בחקירה חוזרת (עמ' 19 לפרוטוקול מיום 19.2.12), אישר בית משפט קמא שאלה שאינה מתאימה בכך פגע בזכויות המערער.

איני מקבלת טענות אלה. ראשית, הן נטענו על דרך הסתם, ולא פורטו. לא ברור עם אילו החלטות של בית המשפט קמא לא הסכין ב"כ המערער. יתירה מזאת, לא פורט כיצד פגעו החלטות אלה, והתשובות על השאלות, בהגנת המערער. גם לאחר שעיינתי בשאלה שהותרה ובתשובת העד, מיום 19.2.12, איני סבורה כי יש בתשובה, לעניין עיתוי בדיקת המאפיינים, לפני או אחרי בדיקת הינשוף, כדי לשנות דבר וחצי דבר בקביעות בית המשפט קמא.

6. תוצאות בדיקת המאפיינים אינה עולה בקנה אחד עם הכמות שנמדדה - אני דוחה טענה זו, על יסוד הנמקת בית המשפט קמא, אשר דחה את חוות דעת המומחים מטעם ההגנה. נקבע, כי התנאים בהם בוצעו ניסויי המומחים אינם תואמים לתנאים ששררו במועד האירוע, ויש בכך כדי להשפיע על תוצאות הניסוי.

7. בית המשפט קמא גרם לסנגור של המערער להתפטר על ידי כפיית שעות דיון בלתי שגרתיות, וקביעת מועדים ללא תאום עם הסנגור, ותוך השתלחות בסנגור בהחלטות שלא בפניו. טענה זו אינה רלוונטית לערעור על הכרעת הדין, שהרי אין טענה כי סניגורו החדש של המערער עשה עבודה פחות טובה.

גזר הדין

נטען בכתב הערעור, כי העונש חמור, ואינו מתיישב עם כללי אחידות הענישה, בפרט בשינוי המדיניות לאחר פסקי דין שנתנו בבית המשפט המחוזי בירושלים. בנסיבות דומות נדונו נאשמים לעונשים קלים הרבה יותר.

אני דוחה טענה זו.

המערער נדון לעונש המינימום הקבוע בפקודת התעבורה. לא הוכחו נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה מעונש המינימום. למערער 33 הרשעות תעבורה קודמות, בותק נהיגה (עד מועד ביצוע העבירה) של 13 שנים, מהן רבות בעבירות בטיחות.

כמות האלכוהול שנדגמה, אינה גבולית.

המערער ניהל את ההליך עד תום, ולא קיבל אחריות.

בנוסף, נקבע כי לא אמר אמת בעדותו. גם מטעם זה אין מקום להקלה.

אשר על כן, אני דוחה גם את הערעור על גזר הדין.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה עד 1.4.14 במזכירות בית משפט קמא.

ניתן והודע היום, ה' אדר ב תשע"ד, 07 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.